9:e söndagen e tref 20260802
Samlande rubrik: Goda förvaltare

Liknelsen om den ohederlige förvaltaren
Luk 16:1-13 *1 Han sade också till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. 2 Mannen kallade till sig honom och sade: ’Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.’ 3 Förvaltaren tänkte: ’Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. 4 Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.’ 5 Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 6 ’Hundra krus olja’, svarade mannen. Då sade han: ’Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.’ 7 Sedan frågade han näste man: ’Och du, hur mycket är du skyldig?’ – ’Hundra tunnor vete.’ Då sade han: ’Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.’«*
8 Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor beter sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. 9 Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.
10 Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. 11 Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? 12 Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?
13 Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«
Dagens evangelium handlar om en förvaltare som anklagas för att ha slösat bort sin herres egendom. Läser vi texten noggrant upptäcker vi något märkligt. Vi får aldrig veta om anklagelsen är sann!
Ännu mer märkligt är att den rike mannen inte undersöker anklagelsen. Han genomför ingen rättslig prövning, han kallar inga vittnen. Därmed har han sannolikt omöjliggort för förvaltaren att försvara sig. Han säger bara: Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.

Beteendet hos den rike mannen väcker frågor. Vem låg bakom anklagelsen? Var det så enkelt att någon ville ha förvaltarens arbete? I så fall ett beprövat handlingssätt: Släpp ut ett rykte. Gör ryktet sant genom att avskeda förvaltaren. Genom det sättet att hantera händelsen blev förvaltaren skyldig i allmänhetens ögon. Texten ger oss ingen vägledning. Förvaltaren är klarsynt. Han inser att ryktet redan har fällt domen över honom. Med största sannolikhet medför ryktet att han inte har någon framtid.
Ingen kommer att anställa honom.
Nu ställs du och jag inför Jesu märkliga ord i vers 9 *"Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket. "*
Jesus är Guds son. Han kan givetvis inte förneka sig själv och uppmana till ohederlighet! Vad är det vi läser?? Står det verkligen så här? Ja det gör det.
Berättelsen om förvaltaren är varningen som Jesus ger lärjungarna när han skickar dem i förväg till de byar han tänker besöka.
Matt 10:16 Jag skickar er som får in bland vargar. Var därför kloka som ormar och oskyldiga som duvor.
I dagens evangelium pekar Jesus på en viktig lärdom. Det är inte oärligheten som Jesus berömmer, **utan förvaltarens framförhållning**. Han inser **att tiden är kort.**
Om världens människor är så målmedvetna för att säkra sin jordiska framtid, hur mycket mer borde inte vi använda våra jordiska tillgångar inför vår egen evighet?
Den verkliga kampen står inte mellan rikedom och fattigdom, utan mellan Gud och mammon. Mammon lovar trygghet, makt och kontroll. Gud erbjuder annan rikedom, som består när våra jordiska tillgångar blir värdelösa för oss.
Jesus avslutar därför med orden: *"Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."*
Evangeliets verkliga frågeställning handlar inte om hur mycket vi äger, **utan vem som äger vårt hjärta**. Är Jesus min och din Herre, då blir också våra pengar, vår tid och våra gåvor redskap i hans tjänst. Låter vi mammon vara vår herre, då kommer vi att förlora allt. Bibeln berättar att löftet gäller: Om du och jag sätter vår tro till att Jesus är Guds son, och låter honom bli vår Herre – det bibeln kallar omvändelse - då har du och jag en skatt som ingen kan ta ifrån oss: Det eviga livet hos Gud.